Ao. 1856. No. 97.
Dingsdag 12 Augustus.

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements - Secretarie.

Aanzoek voor Vrijgeving.

1856.

8 Aug. Van het slavenkind *William*, geboren in 1847, zoon van *Pransa*, toebehoorende aan plantage *Visserszorg*, divisie *beneden Commewijne*.

» » Van de slavin *Carolina*, geboren in 1827, dochter van *Finette*, toebehoorende aan plantage *Zeldenrust en Welgelegen*, divisie *boven Cottica* en *Perica*.

De waarnemende Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Tweede afkondiging.

Gouvernements - Secretarie.

Aanzoek voor Vrijgeving.

1856.

11 Aug. Van de slavenkinderen: *Alijda*, geboren in 1845 en *Floris*, geboren in 1847, beide kinderen van *Esther*, toebehoorende aan H. J. de Jonge nom. ux.

De waarnemende Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Bij anticipatie van den gewonen termijn, zal na verloop van acht dagen, op dit verzoek worden gedisponeerd.

Eerste afkondiging.

Burgerlijke Stand.

Paramaribo, den 10 Augustus 1856.

Op den 1sten Augustus 1856, zijn in ondertrouw opgenomen:

David Farrington Bixbij
en
Pauline Pichot l'Espinasse.

De Adjunct Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
A. F. VAN AMSON.

Tweede afkondiging.

POLITIE.

Gedurende de afgeloopene week is bij de Politie opgaaf gedaan, dat zich uit de stad en hare omstreken heeft verwijderd:

De slaaf *Heintje*, aankomende A. J. de Leon.

Terwijl sedert 1o. Julij jl. als afwezig zijn opgegeven:

1o. De slavin *Antoinette*, aankomende L. E. Lawrence.

2o. De slaaf *Winst*, aankomende J. M. A. Neumann.

3o. De slavin *Floortje*, aankomende Gebrs. de Vries.

Elk en een iegelijk wordt ernstig aangemaand, om voorzeide slaven niet op te houden, te huisvesten, of voor zich te doen arbeiden, daar men zich door zoodanige handelwijze zou blootstellen aan de straffen bij de Publicatie van 5 Februarij 1834, G. B. No. 1, vastgesteld.

Paramaribo, den 8 Augustus 1856.

De prov. Commissaris van Politie,
G. DUIJCKINCK.

Transporten.

(11119) Den 4den Augustus 1856. J. H. Nunes in relatie van moeder en exnatura Voogdes over hare minderjarige kinderen Leentje Elisabeth Nunes, Jacob Nunes en Rebecca Josephina Nunes en Is. Robles Mz. qq. Esther van Bergen, echtgenoot van W. van Bergen aan A. P. Dursteler, het Huis en Erf, aan de *Steenbakkerij straat*, N. W. La. C No. 114*b*, O. W. La. D No. 295.

Den 7den. P. H. Arons in relatie als voogd over zijne minderjarige dochters Wilhelmina Francina en Pieternella Johanna Arons, aan Jacob Marcus Samson, van den blooten grond en de daarop staande gebouwen der plantaadje *Domburg*, gelegen aan de rivier *Suriname*, tusschen de plantaadjen *Boxel* en *La Rencontre*.

Idem. V. A. Guilmin, echtgenoot van H. Courtois, A. S. Guilmin en A. J. Guilmin, echtgenoot van G. L. Pairaudeau, erfgenamen van wijlen F. B. Guilmin, aan J. C. Telting JGz., handelende onder naam en firma van J. C. Telting JGz. & Co., van het Erf met de daarop staande Gebouwen aan de *Keizer straat*, N. W. La. A No. 143, O. W. La. A No. 38.

Paramaribo, den 8 Augustus 1856.

De Griffier bij het Geregtshof,
MARTINI VAN GEFFEN.

(11036) Aan het Departement der *Onbeheerde Boedels* is gedevolveerd de boedel

Van Jacob Ruben, (overleden op het Etablissement *Albina*, in de *Marowijne*, den 24 Junij 1856) den 11 Augustus 1856.

En worden mitsdien alle Crediteuren en Debiteuren deszelven opgeroepen, om aan het Departement voornoemd van hunne vorderingen aanteekening te doen, en hunne verschuldigden aan te zuiveren, op poene als bij art. 14 en 16 van het reglement voor opgemelde Administratie is bepaald.

Paramaribo, den 11 *Augustus* 1856.

De Curator,
CHs. LIONARONS.

Eerste Advertentie.

Op Dingsdag den 12den dezer, des voormiddags ten 9 uren, zal de Curator bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, door- en ten huize van den Venduimeester A. Salomons, in het openbaar doen verkoopen:

De Goederen gevonden in de volgende *desolate* boedels, als: Margaretha S. van Baak, Sara Beekvliet, Clarissa Hards, Catharina L. Smith, Leentje Keijs; Bartel H. Kuipers, Magdalena Kand, Sophia E. Meijers, Johannes M. Scholtsborg, Dido H. van Beudeker, Meintje Wier, den gepasporteerden Guide Zwarin, Maria C. E. Aulorius, Elisabeth F. van Kamp en H. F. R. Bolte.

En vermits in die boedels tot dusver geene genoegzame goederen aanwezig zijn, zoo zullen de Crediteuren niet worden opgeroepen.

Paramaribo, den 8 Augustus 1856.

De Curator voornoemd,
CHs. LIONARONS.

(10116) De Exploicteur bij het Geregtshof in de kolonie *Suriname*, zal op Vrijdag den 26sten September 1856, des voormiddags te *half negen* ure, publiek bij executie verkoopen:

De Plantaadjen *JOHANNA CHARLOTTE* cum annexis en *GEORGE HENDRIK* cum annexis.

Paramaribo, den 11 Augustus 1856.
SIMON ABENDANON Sz.

Haven dienst.

Ter kennisse van het algemeen wordt gebragt, dat de eigenaar van de, ter hoogte van den steiger, voor het huis aan den *Waterkant* aankomende den boedel wijlen den Heer L. BIXBY, gezonken Nederlandsche Schoener *DEFIANCE*, pogingen in het werk stellende, om dat vaartuig des mogelijk te ligten en weder vlot te brengen, een iegelijk alzoo, ter voorkoming van ongelukken, wordt uitgenoodigd, om, bij het op- en afvaren der rivier, de vaartuigen, ter voorschrevene plaatse, niet *onder den wal* maar aan de *buiten zijde* der ter reede liggende Schepen te doen passeren; zullende, van zonsondergang tot zonsopgang,

tot verkenningsteeken, de *twee* boven water geblevene masten van eene BRANDENDE LANTAREN voorzien worden.

Paramaribo, den 9 *Augustus* 1856.

De waarn. Havenmeester,
J. VAN LIER.

Londen.

Aan een kortelings uitgegeven werk, getiteld: *De groote Wereld van Londen*, ontleenen wij de volgende beschrijving van die stad:

Het is verwonderlijk hoe moeijelijk het ons begrip valt om zich eenig bepaald denkbeeld te vormen van zamengevoegde getallen of uitgebreidheden in ruimte. De wilde die niet verder tellen kan dan tot tien, wijst naar de haren zijns hoofds, om daardoor het volledig denkbeeld van een twintigtal of meer voorwerpen uit te drukken; en ofschoon de beschaafden over 't algemeen zich een volledig begrip van honderdtallen kunnen vormen, zonder het besef te verliezen van de éénheden die de som uitmaken, is het daarentegen zeker dat de best onderrigten, wanneer dat zamengevoegde tot duizenden en millioenen reikt, een zeer duister denkbeeld hebben van de onderscheidene hoofdgetallen die het groot geheel uitmaken, even als dit het geval is met de bijzondere sterren die een onopgelost natuurverschijnsel uitmaken, of met de verschillende stoffen in de veertig duizend millioen versteende schulpen van insekten, die, volgens Ehrenberg, vervat zijn in iedere kubiek duim van de gegepolijste lei van Blin.

Is het derhalve niet louter dwaasheid van den staatkundigen Economist om, terwijl bij de grootte en bevolking dier groote hoofdstad meent te beschrijven, den lezer mede te deelen, dat overeenkomstig de opgaven der laatste volkstelling, dezelve eene uitgestrektheid heeft van 78,029 roeden of 122 vierkante mijlen, dat dezelve 327,391 huizen bevat en 2,362 236 zielen binnen derzelver grenzen telt!

Voorzeker is het geheugen evenmin in staat om de onmetelijkheid van de grootste stad in de wereld door eene dergelijke mededeeling te kunnen oplossen, als dat wij de uitgestrektheid der zee kunnen begrijpen wanneer ons verhaald wordt dat de geheele inhoud van den geheelen oceaan 145 *millioenen vierkante mijlen* bedraagt, en dat dezelve in 't geheel 6,411 *billioenen tonnen* gemeen zout in zich bevat.

Wij zullen echter trachten eene meer levendige schilderij van de reuzenstad in de hersenen te tooveren, niet alleen van degenen die de plek nog nooit bezocht hebben, maar van dezulken die, ofschoon zij hunnen geheelen leeftijd in dezelve doorgebragt hebben, bijna geen helderder denkbeeld van de stad, in deszelfs uitgebreid geheel hebben, dan de visschen van den Atlantischen Oceaan in welken ze zwemmen.

Wij moeten dan als eene voorafgaande stelling aanmerken, dat het even moeijelijk is om de bepaalde grenslijn aan te duiden tusschen de verschillende kleuren van den regenboog; want de dorpen der voorsteden mengen zich zoo ongemerkt in de stad zelve, dat het even moeijelijk zoude zijn te trachten, het juiste punt te bepalen, waar het water begint zout te worden aan den mond van den een of anderen inham.

Het is daarom noodzakelijk geworden om speciale wetten van het parlement te doorloopen, ten einde de Londenaars te doen weten hoeverre Londen zich wezenlijk in het land uitstrekt, en om die uitgestrektheid van de reuzenstad overeenkomstig *de wet* (1.) te bepalen.

Deze wetsbepalingen komen echter veel overeen met die der wetgeving onder de regering van koning Canut die niets met vooruitgang op had, want het zou even ongerijmd zijn voor regeerders om tot de steenen en kalk van Londen te zeggen: „Zoo verre zult gij gaan en niet verder," als zulks tot de golven der zee te doen.

Zoo vinden wij, bijvoorbeeld, dat in het jaar 1603 de wettige grenspalen van Londen, binnen en buiten deszelfs muren, weinig meer besloegen dan *vijftien honderd* roeden; terwijl in de volgende eeuw de Metropolis, „*volgens de wet*" zich uitgestrekt had over *twintig duizend* roeden lands. In het begin der tegenwoordige eeuw werd dit grondgebied verder uitgebreid tot *dertig duizend* roeden; en in 1837 vermeerderde het tot *zes en veertig duizend*, terwijl tegenwoordig, bij Parlementsacte uitgemaakt is, dat Londen eene oppervlakte van niet minder dan *acht en zeventig duizend* roeden gronds beslaat.

Inderdaad, de toeneming van de bevolking der stad, binnen de laatste tien jaren, doet zien dat in Londen met ieder jaar voor huisvesting van meer dan *veertig duizend* nieuw-komers moet gezorgd worden. Van deze zijn bijna de helft vreemdelingen; want, terwijl de jaarlijksche geboorten die van sterfgevallen in de hoofdstad overtreffen en weinig meer dan de helft der jaarlijksche vermeerdering op het getal der bevolking bedragen, is het klaarblijkelijk dat bijna *twintig duizend* personen ieder jaar van andere plaatsen moeten aankomen en zich in de stad vestigen, — eene begrooting van volksverhuizing die gelijk staat aan het verlaten van de geheele bevolking van *Guernsey* van hun eiland om zich naar het „*kleine dorp*" te begeven. De waarheid van deze stelling wordt door de volgende statistiek in het helderst licht geplaatst:

De bevolking van Londen bedroeg in 1851 2,362,236, in 1841 1,948,417 zielen; dus eene vermeerdering van bevolking in 10 jaren tijds van 413,819, zielen, en eene *jaarlijksche* van 41,381. — De geboorten bedroegen in 1855 84,944. de sterfgevallen 61,506, gevende eene vermeerdering van geboorten van 23,438 personen; voegt men daarbij voor jaarlijksche emigratie naar de stad 17,943 personen, dan verkrijgt men voor de jaarlijksche vermeerdering der bevolking het boven aangegeven getal van 41,381.

Het is daarom niet als verwonderlijk te beschouwen dat, volgens de gedane opgaven, voortdurend 4,000 nieuwe huizen aangebouwd worden; en het mag daarom met regt gezegd worden, dat Londen ieder jaar met de bevolking eener stad vergroot wordt.

Ofschoon dus, volgens Maitland, Londen eene eeuw geleden, alreeds eene stad, een burg en drie en veertig dorpen als het ware had opgeslikt, gaat het dagelijks voort met het verslinden van voorsteden en het verzwelgen van het eene groene veld na het andere; terwijl de bouwers niet ophouden huizen op te rigten waar de tuinman nog kort geleden zijne kool aankweekte, en de stad de menigte vezelen zijner straten uitbreidt, gelijk de duizende wortels van een' ouden boom zich ver in den grond uitstrekken; en het is daarom klaarblijkelijk dat, ofschoon de jongste Begravenis wet voorgaf de grenzen der hoofdstad in 1852 vast te stellen, men in een volgend tiental jaren eene andere wet zal moeten uitvaardigen, waarbij nog andere gehuchten bij de stad ingelijfd worden, gelijk reeds vroeger het geval was met de dorpen *Hackney*, *Islington*, *Newington* en *Rotherhithe*, terwijl de nieuwe lijsten sedert dien tijd, er bovendien nog de gehuchten *Kensington*, *Paddington*, *Hammersmith*, *Fulham*, *Camberwall*, *Wandsworth*, *Deptford*, *Greenwich*, *Plumstead*, *Lewisham* en *Hampstead* bijgevoegd hebben, tot dat eindelijk de hoofdstad niet alleen uit een twintigtal districten, grensplaatsen, vrijheden, enz. bestaat, maar daarbij zijn getrokken de twee groote burgten *Southwark* en *Greenwich* en de bisschoppelijke steden *Westminster* en het eigenlijke *Londen*.

Inderdaad bevat de reusachtige stad thans binnen derzelver door het Parlement bepaalde grenzen hetgeen eenmaal het grondgebied uitmaakte van *vier* Saxische gemeenebesten, namelijk het rijk der Midden-Saxers, Oost-Saxers, de Zuid Rick en de Kentwara's.

Wat nu betreft de tegenwoordige grootte dezer buitengewone stad, kan men zeggen dat derzelver gebied aanmerkelijk grooter is dan *tweemaal* de oppervlakte van het eiland *St. Helena* en op weinig na de dubbele oppervlakte heeft van *Jerseij*, hetwelk wel niet zoo groot is als Elba, maar bijna de halve uitgestrektheid der oppervlakte van Madeira bevat. Niet alleen strekt hetzelve zich uit over de *drie* graafschappen, *Middlesex*, *Surreij* en *Kent*, maar ook over de lengte van dat gedeelte der Theems hetwelk de stad doorloopt en in zijne kronkelingen dezelve als het ware in twee groote metropolitaansche provincien verdeelt. Dat gedeelte bedraagt niet minder dan 20 mijlen van *Hammersmith* tot *Woolwich*, terwijl de rivier in derzelver loop de waters ontvangt van de bevaarbare *Roding* en de *Lea* aan de eene zijde en de *Ravensbourne* en *Wandle* aan de andere zijde, benevens van menige andere kleinere stroomen die nu begraven zijn onder de huizen, en tot riolen dienen, niettegenstaande dezelve vroeger groot genoeg waren om de tooneelen van zeegevechten te zijn! (2)

Van het Oosten tot het Westen strekt zich Londen uit van *Bow* tot *Hammersmith* aan de eene zijde der rivier, en van *Plumstead* tot *Wandsworth* aan de Surrey-zijde, en er bestaat bijna eene onafgebrokene straat van huizen die deze uiterste punten vereenigt en nagenoeg *veertien mijlen* lang is, terwijl wordt opgegeven dat de lijn van gebouwen die van het Noorden tot het Zuiden loopt, eene lengte van *twaalf mijlen* heeft.

Indien men echter alleen de digte massa van huizen in het middenpunt berekent, alwaar de woonplaatsen bijna rug aan rug gepakt zijn en bijna zoo digt op elkander sluiten als de katoenbalen in het ruim van een koopvaardijschip, dan bevindt men dat de aldus

---

(1.) De Begravenis-wet (15 en 16 *Victoria*, kapittel 85) zegt woordelijk: „Voor zooverre betreft het doel dezer wet, zal de uitdrukking „*Metropolis*" uitgelegd worden te bedoelen en te bevatten de Steden en Vrijheden van *Londen* en *Westminster*, de Burg *Southwark*, en de wijken, grenzen, stadsgebieden en plaatsen opgenoemd in cedul A aan deze wet gehecht."

Dit cedul (A) behelst eerst de *City Londen*, de *City Middlesex* met 9 wijken en andere afdeelingen, behalve *Liberties* (vrijheden), *Precincts* (grenzen), *Parishes* (kerspelen), enz., meer dan vijftig in getal, in het graafschap *Westminster*; 6 districten, uitmakende *Deptford*, *Greenwich*, *Woolwich*, *Carlton* en *Plumstead*, voorsteden van Londen in het graafschap *Kent*, en Burgten, Wijken, Vrijheden en Gehuchten in het graafschap *Surrey*, uitmakende de voorstad *Southwark* en 13 onderafdeelingen derzelve.

(2) Van ouds, — dus zegt Stowe, — tot op den tijd van den Overwinnaar, en nog twee honderd jaren daarna, werd de stad Londen, — behalve door de beroemde rivier *Theems*, in het zuiden — in het Westen besproeid door de rivier *Wells*, destijds zoo geheeten, doch later in *Fleetedike* veranderd; door de rivier *Wallbrooke*, die door het midden der stad in de rivier *Theems* uitliep, en door eene vierde rivier of beek welke binnen de city door *Longbourne Ward* liep, in het Oosten. — In de westelijke voorsteden was nog een andere groote stroom, *Oldborne* geheeten, die in de *Wells* viel.

ingenomen ruimte zelfs grooter is dan het eiland *Guernsey*. De vergelijkende digtheid der gebouwen in de verschillende deelen van Londen kan aangetoond worden door de daadzaak dat in het hart der stad meer dan 30 huizen op eene roede gronds gebouwd zijn, terwijl in de buitendeelen *Kensington* en *Camberwall*, weinig meer dan 2 huizen en in *Hampstead* nog geen huis op dezelfde uitgestrektheid gronds gebouwd zijn.

Eene opgaaf van de geheele lijn die de gebouwen zouden uitmaken indien dezelve in eene opvolgende rei geplaatst werden, zal een beter denkbeeld geven van de uitgebreidheid des geheels. Dit kan men gemakkelijk berekenen wanneer men aanneemt dat elk gebouw een middelmatigen voorgevel heeft van *vijftien* voet breedte; men bevindt alsdan dat de geheele lengte der gebouwen van geheel Londen ongeveer *duizend mijlen* beloopt, zoodat, indien ze allen op ééne lijn geplaatst werden, dezelve eene doorloopende straat zouden uitmaken, die lang genoeg zou zijn om zich uit te strekken over geheel Engeland en Frankrijk, van York tot aan het Pijreneesch gebergte!

Indien dit dan de lengte is van de tezamen gevoegde huizen van Londen, kan men gereedelijk nagaan dat de straten der stad, die, op de kaart gezien, een doolhof schijnen te zijn, eenige *duizenden* in getal moeten zijn; en werkelijk zijn er meer dan 10,500 verschillende straten, pleinen, gangen, lanen, stegen, enz., enz. welke in die verbazend groote Encijclopedie, de *London Post Office Directory*, ieder afzonderlijk opgenoemd worden.

Verscheidene straten zijn ook van geene geringe lengte. De Oxford straat alleen is meer dan *een en een derde* mijl lang, de Regent straat van de Langham kerk tot Carlton Terrace, bijna *eene mijl*, terwijl de twee groote doorgangen die parallel loopen met de rivier, en waarvan de een zich uitstrekt langs de Oxford straat, Holborn, Cheapside, Cornhill en Whitechapel tot Mile-End (welke allen slechts ééne straat uitmaken onder verschillende benamingen) en de andere van Knightsbridge langs Picadilly, de Haymarket, Pallmall East, de Strand, Fleete street, Cannon street, Tower street, enz door Ratcliffe Highway tot aan de West-Indische dokken loopt, zijn ieder van het eene einde tot aan het andere, meer dan *zes mijlen* lang.

Werkelijk is de groote uitgestrektheid der Londensche straten, kleine zoowel als groote, bijna ongeloofelijk; volgens een in 1850 door de policie opgemaakt verslag bedraagt de tezamengevoegde lengte der Londensche doorgangen niet minder dan 1750 mijlen! — zoodat, de hoofd en bijstraten der hoofdstad zelfs langer zijn dan de lijnen der vijf voornaamste Londensche spoorwegen — dan de Noord-westelijke, Oost-westelijke, Zuidwestelijke, groot Noordelijke en Oostelijke provincien, de een gevoegd aan de andere, of aanmerkelijk langer dan *driemaal* de lengte van den spoorweg van Londen, via Calais en Gent, tot Keulen. — De kosten tot daarstelling dezer verbazende lengte van bestraatte rij- en wandelweg bedragen niet minder dan 14,000,000 p. st. (168 millioen gulden); en niet slechts moeten deze wegen alle vijf jaren op nieuw belegd worden, maar de herstellingen alleen kosten meer dan 1,800,000 p. st. (*f* 21,600,000) 's jaars.

Het is nog moeijelijker om zich een juist begrip te vormen van de ontzaggelijke menigte menschelijke wezens, die tot de bevolking van Londen behooren, dan in ons verstand het geheele getal van derzelver huizen en de lengte van derzelver straten te omvatten. — Wij kunnen ons echter, een onbepaald denkbeeld vormen van de digte massa dier menschelijke menigte, door het aantal menschen die in de stad woonachtig zijn te vergelijken, met die welke de straten bezetteden bij gelegenheid van de begravenis van den hertog van Wellington, en naar den maatstaf van de bij die gelegenheid verzamelde menigte, de waarschijnlijke grootte beoordeelen van de massa volks die gevormd zou worden, indien de *geheele* bevolking van Londen op den been gekomen ware.

Men berekende namelijk, dat bij die gelegenheid *anderhalf millioen* menschen in de straten verzameld waren, om den plegtigen optogt bij te wonen, en dat ze de voetpaden langs eenen afstand van *drie mijlen* als het ware bedekten. Daaruit volgt, dat, indien de geheele bevolking der hoofdstad terzelfder tijd in de straten vergaderd was, dezelve eene digte massa menschelijke wezens zou vormen van bijna *vijf mijlen*. — Of wel, mag men, om de zaak krachtiger aan het verstand te brengen, zeggen, dat indien de geheele bevolking van Londen, twee aan twee, in eene marschvaardige orde was gesteld, de lengte van de groote armee van Londenaars niet minder dan 1670 mijlen zou beslaan; en vooronderstellende dat zij *drie mijlen* per uur aflegde, zou zij meer dan 9 *dagen* en *nachten* vereischen eer de te zamengevoegde bevolking zou kunnen voorbij gaan.

Niet minder dan 169 menschen sterven elken dag in Londen, terwijl bijna iedere vijf minuten gedurende het geheele jaar, een kind binnen derzelver grenzen geboren wordt!

Gemengde berigten.

In een onlangs uitgekomen werk over het vredes-traktaat, zoo men verzekert geschreven door een persoon die in hooge staatsbetrekking geplaatst is, vindt men de volgende opmerkingen:

De invoering van Turkije in het Europesche staatsregt is niet de eenige verandering welke de oorlog daaraan toegebragt heeft; hij heeft ook op de algemeene staatkunde en diplomatie eenen wezenlijk veranderden invloed uitgeoefend. De revolutien van de laatste eeuw hadden het geheele Europesche systeem aangetast. Het waren niet meer, gelijk vroeger, de belangen die over de alliantien beslisten, maar men ging uit van beginselen, welke nadat zij de eerste coalitien ingaven, zelfs het keizerrijk over voortduurden, en eene soort van verbond van wantrouwen tegen Frankrijk hadden daargesteld. De restauratie wilde de gevolgen daarvan verijdelen door zich aan die mogendheid aan te sluiten, welke de ziel van het verbond was. Dat mogt wel overlegd wezen; maar in allen gevalle werd daardoor in Europa en in het Oosten de hooge stand van Rusland maar versterkt. »Wanneer de alliantie der restauratie met die mogendheid (Rusland) ons nuttig kon zijn, was zij het gewis nog meer voor Rusland, en mogt naar men zegt, de regering van Karel X van haar de wederbezitting van de Rijnprovincien gehoopt hebben, dan is het klaarblijkelijk, dat wij eenen bedriegelijken handel zouden gedaan hebben, als wij ze met de overlating van Konstantinopel of ook maar der vorstendommen aan Rusland hadden moeten betalen. Dat had Napoleon te Erfurt voortreffelijk ingezien, toen hij, meester van half Europa, en geneigd om de wereld met Rusland te deelen, aan hetzelve toch niet eens de Donau vorstendommen wilde overlaten." De Julij-regering volgde eene tegengestelde rigting: zij zocht zich tot verijdeling van dat Europeesch verbond van wantrouwen aan Engeland te hechten. Maar zij had steeds tegen de stelselmatige vijandelijkheden van Rusland en tegen het wantrouwen van Duitschland te kampen, en op het oogenblik van haren val was zelfs de betrekking met Engeland wankelbaar. De tweede republiek kon den band tusschen Frankrijk en de staten van het vasteland nog slechts meer losmaken, en bood ter andere zijde aan Rusland de gelegenheid aan om zijnen invloed op nieuw te versterken. Zoo men de Fransche wapenen minder duchtte, sidderde men des te meer voor de Fransche revolutien.

»Onze in blooten partijstrijd verlorene dertienjarige inspanningen werden buitenlands als teeken eener jammerlijke onmagt beschouwd. Wij zelf waren bijna zoo ver gekomen aan ons zelven te wanhopen. Men herinnert zich het strenge oordeel, dat wij over de wonden onzer beschaving binnenslands en over den wankelbaren stand onzer buitenlandsche betrekkingen velden. Het was alsof er in Europa nog maar twee groote mogendheden bestonden, Engeland en Rusland; de gansche wereld scheen noodwendig rondom deze te draaijen; wij meenden zelfs, dat ook Engeland niet meer in vooruitgang, maar de wereldheerschappij aan Rusland te beurt gevallen was." Thans is Frankrijk de krisis doorgekomen met alliantien, welke de groote mogendheden weder in haren natuurlijken toestand brengen, en de grondslagen uitmaken van een politiek sijsteem dat aan de ware belangen van Europa beantwoordt.

In de eerste rij komt bij den schrijver natuurlijk de Engelsch-Fransche alliantie, reeds aanbevolen door de gelijke belangen der beide mogendheden tegenover de ontwikkeling, welke de Russische magt sedert 1815 genomen had. Desniettemin had zij, zelfs in het Oosten, tot voor weinige jaren, niet ernstig bestaan, en Rusland kon nog in 1853 gelooven Engeland tot zijn medepligtige te maken. Het heeft zich bedrogen, en een naauw verbond, »gelijk de geschiedenis dat misschien niet meer aan te wijzen heeft," is tusschen de beide mogendheden ontstaan. De vrede heeft thans nog het verbond des oorlogs geheiligd. »De alliantie overleeft geheel en volledig de omstandigheden waardoor zij ontstond, en men kan aannemen, dat nadat zij zoodanige proef doorstond, zonder dat eene enkele wezenlijk ernstige zwarigheid tusschen de twee landen opgekomen is, zij heden alle voorwaarden van duurzaamheid vereenigt."

Op grond van berigten, welke men te Munchen omtrent Japan heeft, wordt de stelling der Hollanders aldaar aldus opgegeven: »Daar dezen niet met geweld wilden of konden te werk gaan, hebben zij het tot geen formeel verdrag kunnen brengen. Slechts eene overeenkomst werd (9 Nov. 1855) tusschen den oppervoogd der factorij op Decima, Donker Curtius, en de Japaansche commissarissen gesloten, welke, tot het sluiten van een verdrag geldig zal zijn. De ratificatien van deze overeenkomst, welke 1 Dec. 1855 in werking moest komen, zouden binnen twee jaren, te Nangasaki, uitgewisseld worden. De stelling der Hollanders is, zoodoende op menigerlei wijze gemakkelijker geworden, zonder hun nogtans zulke voordeelen te verschaffen als de Amerikanen afgedwongen hebben. De Hollanders blijven ook nog aan lasten onderworpen, waaraan de Amerikanen en Engelschen bevrijd zijn. Zij moeten Decima, waarschijnlijk tegen zware cijns, van de Japansche regering pachten, en woonhuizen, magazijnen en werven op eigen kosten bouwen en onderhouden. Zij moeten de gebruikelijke geschenken voor Zijne Keizerlijke Majesteit en voor de prinsen, wijders de jaarlijksche schatting als van ouds, opbrengen. Overigens zal over het geheel de wijze van het

handelsverkeer blijven gelijk zij tot nu toe was. Mogt van eenige zijde verandering gewenscht worden, dan zou de regering van Nangasaki, na zich vooraf met den Hollandschen oppervoogd verstaan te hebben, die verordenen. Men ziet, dat van eene gelijkstelling der beide rijken nog geene sprake is. Daarentegen kunnen de Hollanders nu zonder toezigt van de politie Decima verlaten; zij behoeven de Japanezen niet, gelijk vroeger zede was, door nederknielen, maar enkel op Europesche wijze te groeten. Hunne misdrijven worden naar vaderlandsche wetten gerigt en gestraft. Zij hebben ook toegang in Japansche havens, welke voor andere natien geopend zijn of voortaan geopend worden. De koopvaardijschepen mogen kruid geweren en kanonnen aan boord behouden. Van nu af kunnen Japanezen, als zij hiertoe naar inlandsche wetten verlof bekomen, te Decima komen. Ondanks hun thans vervallen bijzonder regt, heeft het Hollandsch Japansch handelsverkeer gedurende de laatste tien jaren maar weinig voordeel opgeleverd. Daar zij nu meer gebonden zijn dan de Amerikanen en Engelschen, zullen zij waarschijnlijk voor dezen het veld moeten ruimen of besluiten moeten om het "Japansche verkeer met verlies te onderhouden. De gebondene kan met den vrijen geen wedloop volhouden."

Bij de overzigten, welke te Berlijn van de opbrengst der landsmiddelen van tijd tot tijd gegeven worden, is het blijkbaar, dat die geenszins in verhouding tot de bevolking toegenomen is. Men schrijft dit toe aan verkeerde veranderingen, welke in de belastingwetten gemaakt zijn, en slechts uitgewerkt hebben dat de middelstanden het meest gedrukt worden. Men hoopt, dat het belastingstelsel eerlang grondig nader zal onderzocht worden, opdat er die verbetering in aangebragt worde, welke het algemeene welzijn dringend vordert.

Aan de Grieksche Kamers is het verdrag met de Porte over de wederzijdsche vervolging der roovers op de Turksch-Grieksche grenzen ter goedkeuring aangeboden. Volgens hetzelve zal ieder persoon, die beschuldigd kan worden van in den naburigen staat te willen rooven en wanorde stichten, zoo behandeld worden alsof hij dit had willen doen tegen de staat, waarin hij zich tijdelijk ophoudt. Tot dusverre was het anders. De roovers, grootendeels Turksche Albanezen, keerden na volbragten rooftogt met hunnen buit over de grenzen terug, en verteerden den roof met alle rust en gemak in een Turksch dorp, gewoonlijk in de nabijheid der residentie van den derben-aga. De reclames van de zijde der Grieksche regering aan de Turksche bleven geheel vruchteloos. Telkens werd geantwoord, dat de menschen »de zoogenaamde roovers" zich rustig hielden en aan de Turksche regering geenerlei reden gaven om hen te bemoeijelijken. Het was blijkbaar, dat de rooverijen ondersteund werden door de derben-aga's, die er groot voordeel in vonden. Dezen, gewoonlijk ook roovers van afkomst, betaalden weder het noodige aan de pacha's enz. Nu zal, volgens de bepaling van het verdrag de roover gevonnisd worden naar de wetten des lands waarin hij gevangen is genomen. Verder zullen slechts geregelde troepen op de respective grenzen gebruikt worden. De wederzijdsche kommandanten handelen regtstreeks met elkander, en bepalen de wijze, waarop de troepen werkzaam zullen zijn. De vervolging der roovers op vreemd grondgebied heeft plaats tot dat een genoegzaam sterk kommando troepen van het eigen land verschijnt; geen dezer troepen mag echter eene stad, een vlek of dorp betreden. Deserteurs der beide staten moeten teruggewezen worden. Het verdrag is voor den tijd van zes jaren vastgesteld. — Voor eenigen tijd zijn weder vijf roovers en moordenaars, die door de jurij veroordeeld waren, in de nabijheid van Athene ter dood gebragt.

De heer Mirès heeft kortelings bij den Keizer een plan ter sprake gebragt om van de Joliette eene der fraaiste wijken der stad te maken. Zij zou de Cannebière nog ver overtreffen. Doch deze beide wijken zijn door de stad gescheiden, waarvan de straten even smerig als krom en naauw zijn, hetwelk voor de circulatie tusschen de beide nieuwe steden als een groote hinderpaal te beschouwen is. Naar het door den heer Mirès besproken plan, zou de oude stad bijna geheel gesloopt en dan weder opgebouwd worden. Daartoe zou hij eene concessie wenschen te ontvangen. De kosten worden op 40 millioen berekend.

In de opera comique te Parijs had onlangs een zonderling voorval plaats. De zaal, waar Auber's » Zwarte domino" gegeven zou worden, was vol, de ouverture zou juist beginnen, toen het gazlicht flaauwer begon te branden en eindelijk geheel uitging. Alle pogingen, om het licht weder aan te steken, waren vruchteloos, en er bleef niets anders over, dan het publiek het betaalde geld terug te geven.

Het is thans in Frankrijk geoorloofd, dagbladen en drukwerken langs anderen weg dan per post te verzenden. Ook het hierop betrekkelijk wetsvoorstel bevindt zich reeds bij het Wetgevend Ligchaam. De raad van state stelt een prijs van 1 centime per 10 grammen, of 1 franc per kilogram. Het debiet der voornaamste dagbladen en tijdschriften, welke per post worden verzonden, is als volgt: *Débats* 7,000, *Siècle* 19,500, *Presse* 20,000, *Constitutionnel* 15,000, *Assemblée Nationale* 3,500, *Revue des Deux Mondes* 2,000, *Journal d'Agriculture Pratique* 4,000, *Illustration* 12,000.

Scheepvaart.

Aangekomen.

Den 9den dezer, de Hamb. Sloep *Pomona*, kapt. W. C. Dekker, van Demerarij.

Idem, het Eng. schip *William Sorleij*, kapt. Gilchrist, van Glasgow.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Jonkvrouw Geertrui, kapt. Bouwen, adres bij C. J. Leijsner.—Sluit *HEDEN.*

Eliza, kapt. Visser, adres bij M. D. Huidekoper.

Mina, kapt. Cupido, adres bij M. M. Curiel.

Bacchus, kapt. Hofker, adres bij H. C. Levy.

Johanna Christina, kapt. de Lang, adres bij J. H. Zaal.

Anna Maria Wilhelmina, kapt. Jansen, adres bij J. H. Zaal.

Wilhelmina, kapt. C. H. Klint, adres bij C. J. Leijsner.

STAAT van de gevallen regens en der temperatuur van den 3n. tot den 9n. Augustus 1856.

		gevallen regen. in millim.	uitgedampt. in millim.	Temperatuur. maxim.	minim.
Zondag	3	3.5	3.3	31.0	23
Maandag	4	19.7	2.7	30.8	23,5
Dingsdag	5	2,1	2.9	31.0	23.3
Woensdag	6	5.5	2.4	29.2	23
Donderdag	7	0	3.1	30.9	23,6
Vrijdag	8	0	4.1	32	24.1
Zaturdag	9	0	4.2	32	24.1
Totaal		30.8	22.7		

ADVERTENTIEN.

Mevrouw SCHIMPF brengt bij deze haren dank toe aan die Dames, welke op haar verzoek zich belangstellend met haar hebben willen vereenigen, om DONATRICES te worden van de *Maatschappij van* WELDADIGHEID, alsmede aan die Heeren en Dames, welke zich bereid hebben verklaard, om *VOORWERPEN* in te zenden voor, en deel te nemen aan de **TOMBOLA**, die, ten voordeele dierzelfde inrigting, in de maand December aanstaande, op het Gouvernements.huis getrokken zal worden.

Paramaribo, den 9 *Augustus* 1856.

De Adjudant van den Gouverneur,
F. P. KAMERLING.

Het ARMBESTUUR der *Nederlandsch Israëlitische Gemeente* heeft de eer ter kennis van het geacht publiek te brengen, dat de *Voorwerpen* voor de *LIEFDADIGHEIDS LOTERIJ* derzelver Gemeente, nog ten toon gesteld zullen blijven ten huize van den WelEd. Heer M. H. POS aan de *Maagden straat* op DINGSDAG, WOENSDAG en DONDERDAG AVOND.

Paramaribo, den 11 *Augustus* 1856.

De *Kommissaris* belast met het Secretariaat,
E. SOESMAN.

CÆCILIA

HEEREN CONCERT

op WOENSDAG den 13 Augustus e. k., 's avonds ten *acht* ure precies, in het Waaggebouw.

De Secretaris,
(11003) J. VON KÖNIGSLÖW.

Letterlievend Genootschap:

Oefening kweekt Kennis.

Algemeene Vergadering met Dames, op MAANDAG den 18den Augustus 1856, des avonds ten *half acht* ure *precies*, in de Zaal boven de Waag.

De Secretaris,
(11032) E. A. J. VAN GOGH.

J. C. TELTING JGZ. & Co.

hebben ontvangen per kapt. H. C. KLINT: Eenige okshoofden *onversneden* **BORDEAUX WIJN.** (11033)

Gedrukt bij J. C. MULLER Az.